

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 938/23
29.8.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Растка Поповића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ и др., одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву Ктo бр. 7/23 од 26.07.2023. године и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Василија, изјављеним против пресуде Основног суда у Панчеву К бр. 349/23 од 10.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 349/23 од 10.07.2023. године, само у погледу мере безбедности одузимања предмета, тако што Апелациони суд у Београду, на основу одредбе члана 246а став 5 КЗ, према окривљеном АА **ИЗРИЧЕ меру безбедности одузимања предмета**, и то: 285,90 грама нето масе осушених делова биљке cannabis, а, на основу одредбе члана 535 ЗКП, **ИЗРИЧЕ меру безбедности одузимања предмета**, и то: 33 комада малокалибарских метака, калибра "22 long Rifle", док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Василија, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, па се пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 349/23 од 10.07.2023. године, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 349/23 од 10.07.2023. године, окривљени АА је, ставом првим изреке, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, те осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору. Ставом другим изреке, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП,

окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, те је надаље окривљени, на основу члана 264 став 4 ЗКП, ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против ове пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Панчеву, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду у делу у коме је окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и предмет врати на поновно суђење, а преиначи у делу у коме је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, тако што ће окривљеном изрећи меру безбедности одузимања предмета из члана 87 КЗ и то 285,90 грама нето масе опојне дроге марихуана и обавезати окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Василије, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж бр. 1016/23 од 22.08.2023. године, изнео предлог да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу јавног тужиоца и донесе одлуку у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у тој жалби, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, сходно одредби члана 451 ЗКП, па је, имајући у виду и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, одлучио као у изреци ове пресуде.

У жалби браниоца окривљеног се истиче да је пресуда у осуђујућем делу донета уз битну повреду одредаба кривичног закона, будући да је суд пропустио да током главног претреса на правилан начин примени одредбе ЗКП и сведока ББ испита о свим околностима које се тичу кривичних дела која су окривљеном АА стављена на терет. Наиме, мајка окривљеног ББ предложена је да сведочи како о сазнањима и околностима које се тичу кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, тако и о сазнањима и околностима које се тичу кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ, а приликом испитивања овог сведока, првостепени суд је пропустио да сведока испита и о сазнањима у вези

пронађене биљне материје у кући, у улици ... бр. ..., па је целокупно саслушање овог сведока једино и само било усмерено ка утврђењу чињеничног стања у погледу пронађене муниције.

Међутим, ови жалбени наводи оцењени су као неосновани. Ово стога што из списка предмета произлази да је сведок ББ испитана на главном претресу дана 26.06.2023. године, у присуству окривљеног и браниоца, када је одбрана имала могућност и прилику да постави сва питања која је сматрала релевантним, па истицање у жалби да у било ком делу испитивања овог сведока постоји пропуст суда, неосновано је и оцењено као без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари.

Надаље, у жалби браниоца посебно се истиче да је суд пропустио да на несумњив начин утврди да ли је баш окривљени тај који је кесу са пронађеном биљном материјом донео и свесно и са вољом извршио кривично дело, али су и ови жалбени наводи оцењени као неосновани, будући да је током поступка изведеним доказима неспорно утврђено да је окривљени АА неовлашћено држао предметну кесу са канабисом (из које је одређену количину у међувремену, према сопственом казивању, и искористио), па је ирелевантно да ли је он на то место претходно и донео, у смислу остварености битних обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, за које је изреком пресуде и оглашен кривим.

У жалби браниоца окривљеног се затим наводи да је физичко - хемијско вештачење спорне биљне материје која је пронађена у кеси у гаражи куће окривљеног спроведено од стране МУП РС, Националног центра за криминалистичку форензику, што, према ставу жалбе, заправо значи да је поменуто вештачење спроведено од стране органа прогона, истог оног државног органа који је извршио претрес куће окривљеног, лишио га слободе и наводно пронашао спорну биљну материју, а чиме се овај орган не може сматрати непристрасним, на који начин су прекршена основна начела правног система односно начело правичног поступка. Међутим, и ови наводи жалбе су без утицаја на другачије одлучивање, будући да сама чињеница да је вештачење обављено од стране Националног центра за криминалистичку форензику, који је саставни део полиције, не указује на то да је вештачење незаконит доказ. Дакле, стоји чињеница да је НЦКФ део полиције, али то не може бити разлог да исти не врши вештачење јер та чињеница никако не може бити разлог да се посумња у објективност датог налаза.

Навод жалбе о томе да спорно вештачење није спроведено од стране овлашћеног вештака, већ је исто потписано од стране мајора полиције ВВ, која се не налази на листи судских вештака, због чега се вештачење не може узети као релевантно, такође је неоснован. Наиме, према ставу овог суда, приликом оцене обављеног вештачења, првостепени суд је правилно исто прихватио, будући да је вештачење поверено стручној установи чији је руководилац овлашћен да одреди стручњаке за давање налаза и мишљења у складу са одредбом члана 114 и 121 став 1 Законика о кривичном поступку, као и одредбама Закона о судским вештацима, те чланом 10 овог Закона, којим је прописано да стручне установе одређују једног или више стручњака одговарајуће специјалности који ће обављати вештачење или образују комисије састављене од научних или стручних радника који су код њих запослени, те нису обавезне да у сврху вештачења ангажују искључиво лица која су, према члану 8, стекла

статус вештака уписом у регистар и налазе се на списку сталних судских вештака. Дакле, наредбом ОЈТ у Панчеву Ктр бр. 531/22 од 24.03.2022. године одређено је вештачење које је поверено Националном центру за криминалистичку форензику у Управи криминалистичке полиције МУП РС, као стручној установи чији је старешина, на основу члана 121 став 1 ЗКП, одредио стручњака који ће извршити вештачење.

Предметни налаз и мишљење Националног центра за криминалистичку форензику се жалбом браниоца окривљеног спори и наводима о томе да је у записнику о вештачењу наведено да је од укупне количине од 285,90 грама пронађене биљне материје за потребе анализе узето свега 0,033 грама, а да се притом нигде не наводи како се и на основу чега дошло до закључка да је количина узета за анализу довољна да би се претпоставило да је и осталих 285,87 грама исто по својој садржини. Апелациони суд у Београду је цитиране жалбе оценио као неосноване, имајући у виду да је предметно вештачење предузето у акредитованој лабораторији за овакву врсту испитивања (са јасном ознаком акта о акредитацији Акредитационог тела Србије на свакој страници писано израђеног записника о вештачењу), те, дакле, од стране стручне установе са провереном и верификованом примењеном методологијом и начином рада (што обухвата не само у записнику о вештачењу описани макроскопски и микроскопски преглед обављен у циљу утврђивања да ли се ради о биљци канабис, семи-квантитативну методу танкослојне хроматографије у циљу детекције присуства ТХЦ, већ и саму методу узорковања достављеног материјала за анализу), одобреном од стране Акредитационог тела Србије на нивоу Републике Србије, па овако изнети наводи жалбе, по налажењу овог суда, не доводе у сумњу да је предузетим физичко - хемијским вештачењем обављена комплетна анализа, те тачност и поузданост добијених резултата, па самим тим недвосмислено, јасно и прецизно дато мишљење вештака да сви достављени узорци представљају делове биљке канабис, која садржи ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%.

Према налажењу овог суда, а како је вештачењем утврђено да пронађена биљна материја садржи психоактивну супстанцу чије присуство не зависи од тога да ли је биљка сушена или не, те код чињенице да је окривљени сам рекао да је, пре проналажења опојне дроге од стране полиције, од те исте количине “запалио један цоинт”, одакле логично следи да је биљна материја већ тад била у сувом стању, то су жалбени наводи браниоца о томе да се на основу узорка од 0,033 грама од укупно 285,90 грама пронађене биљне материје не може са сигурношћу утврдити да ли су се и преостали делови од 285,87 грама налазили у сувом стању, оцењени као неосновани.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, првостепени суд је правилно закључио да се у радњама окривљеног АА, описаним у ставу првом изреке, стичу сви, како субјективни, тако и објективни елементи бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, па су жалбени наводи браниоца о томе да је кривичноправне радње окривљеног требало квалификовати као кривично дело из члана 246а став 1 КЗ јер је код окривљеног пронађена мања, а не већа количина опојне дроге, оцењени као неосновани, будући да је, према ставу овог суда, првостепени суд правилно закључио да предметна количина канабиса од 285,90 грама нето масе представља већу количину у смислу одредбе става 2 члана 246а КЗ, због чега је окривљени због извршења овог кривичног дела и правилно оглашен кривим.

Приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције која ће се окривљеном АА изрећи због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, првостепени суд је правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је правилно, као олакшавајуће околности на страни окривљеног, ценио његову младост, те околност да је незапослен, док је, као отежавајућа околност, правилно цењена његова ранија осуђиваност, између осталог, због истоврсног кривичног дела, па је даље правилно закључио да је казна затвора у трајању од 3 године адекватна како тежини извршеног кривичног дела, тако и личности окривљеног као његовог извршиоца, да ће се њоме довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, те у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика. Следом реченог, жалбени наводи браниоца о томе да је суд пропустио да цени “и све друге олакшавајуће околности на страни окривљеног и примени институт ублажавања кривичних санкција”, оцењени су као без утицаја на другачију одлуку овог суда.

Жалбом браниоца окривљеног неосновано се спори пресуда и у делу изречене мере безбедности обавезног лечења наркомана за коју се тврди да није била неопходна јер је окривљени у моменту лишења слободе и извршења дела дана 23.03.2023. године био завистан од употребе опојних дрога, док је ожалбена пресуда и одлука о одређивању мере безбедности донета 10.07.2023. године, дакле, након три месеца од сачињавања налаза и мишљења вештака и готово четири месеца од тренутка лишења слободе окривљеног, али се правилност и законитост пресуде и овим жалбеним наводима неосновано споре. Ово из разлога што се судски вештак на главном претресу одржаном дана 26.06.2023. године детаљно изјашњавао о томе да ли је окривљеном и даље потребна мера лечења, те из којих разлога и даље остаје при предлогу за изрицање ове мере безбедности, па је првостепени суд и у погледу изречене мере безбедности обавезног лечења наркомана донео правилну и на закону засновану одлуку, коју у свему прихвата и овај суд.

Међутим, основано је жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву указано да је суд пропустио да у конкретном случају примени одредбу члана 246а став 5 КЗ и од окривљеног одузме опојну дрогу, у ком смислу је, усвајањем жалбе јавног тужиоца, пресуда у овом делу и преиначена.

У ослобађајућем делу пресуда се спори жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву наводима о томе да је окривљени, након што је његов деда ГГ преминуо, а за кога се током поступка неспорно утврдило да је поседовао раније ватрено оружје у легалном поседу, живео у кући у ... у Ул. ... бр. ..., да је повремено чак и користио собу у којој је пронађена муниција у орману, те без примедби потписао потврду о привремено одузетим предметима ПУ Панчево бр. 16002/23 од 23.03.2023. године и, како је то навео у својој одбрани, није разматрао могућност да одбије потписивање потврде, иако је био поучен о свим правима, што је и у самој потврди констатовано, па како је постојала свест код окривљеног и воља да у кући неовлашћено држи предметну муницију и после смрти свог деде, то је, према ставу жалбе јавног

тужиоца, окривљеног требало огласити кривим и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ.

Међутим, ови жалбени наводи представљају поновљене наводе из првостепеног поступка који су већ били предмет правилне оцене првостепеног суда. Према налажењу овог суда, првостепени суд је правилно закључио да се из изведених доказа не може са степеном извесности утврдити да је окривљени АА неовлашћено држао 33 комада малокалибарских метака, калибра “22 лонг рифле”, а све то имајући у виду да је из потврде о привремено одузетим предметима ПУ Панчево број 184/16 од 05.11.2016. године утврђено да је од покојног деде окривљеног, ГГ, одузета ловачка пушка, 2 С хор “Monte Carlo”, број ..., једна малокалибарска пушка "Toz", фабричког броја ..., као и оружни листови за наведено оружје, које је, према решењу ПУ Панчево, одузето наведеном лицу, па како из ових докумената следи да је он био власник оружја, а није доказано да је окривљени АА уопште имао контакта са предметном муницијом која је пронађена у кући где је живео, а где је повремено живела и његова мајка ББ, то је, и према налажењу овог суда, правилан закључак првостепеног суда да тужилац током поступка изведеним доказима није на несумњив начин доказао да је окривљени АА неовлашћено држао муницију - 33 комада малокалибарских метака, калибра “22 лонг рифле”, због чега је, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, за ово кривично дело правилно ослобођен од оптужбе.

Међутим, изјављеном жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву основано је указано Апелационом суду у Београду на одредбу члана 535 ЗКП којом је прописано да ће се предмети чије је одузимање по кривичном закону неопходно ради заштите интереса опште безбедности или разлога морала, одузети и кад се кривични поступак не заврши пресудом којом се окривљени оглашава кривим или решењем о изрицању мере безбедности обављеног психијатријског лечења, па је доношењем ове пресуде Апелациони суд у Београду отклонио начињени пропуст и од окривљеног АА одузео наведену муницију, налазећи да је то, код стања ствари као претходно, неопходно ради заштите опште безбедности.

Жалбени наводи јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву којима се спори правилност и законитост пресуде у делу одлуке о трошковима и истиче да је окривљени само формално незапослен, али да се издржава од повремених послова, те да је нежењен и без деце и да плаћањем трошкова не би било доведено у питање његово издржавање, у ком смислу је суду предложено да пресуду преиначи и окривљеног обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка, оцењени су као неосновани. Наиме, правилно је првостепени суд, на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП, окривљеног АА ослободио од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, правилно ценећи његову незапосленост и околност да је без сталних прихода, као и да га очекује издржавање вишегодишње казне затвора у Установи за издржавање казне, због чега је овако донета одлука правилна и на закону заснована, те неосновано доведена у питање жалбом јавног тужиоца.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 457 и 458 ЗКП.

**Записничар-виши саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.**

**Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**